

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2008. ÁPRILIS XIX. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

A LELKI ÉLET FELVIRÁGOZTATÁSA A CÉL „Úgy érzem, hazajöttem”

A csaholyi templom, a parókia szomszédságában. 510 tagot számlál a Nagy Róbert pásztorolta gyülekezet

Nagy Róbert lelképásztor 2007 augusztusától szolgál Magyarcsaholyban. A településről elszármazott és ide visszatérő lelkész azt vallja: úgy szeretne munkálkodni, mint aki az „övéiért” harcol és küzd.

– Mít érdemes dióhéjban tudni a földrajzilag Szatmár megyéhez, egyházszerkezettel pedig a Nagykárolyi egyházmegyéhez tartozó település gyülekezetéről?

– Magyarcsaholy régi település, melyről 1348-ban tettek először említést. Később kihalt, majd 1713-ban kezd újraterülni. A színhagyomány szerint az ide költözők egy még álló templomtornyot találtak és ahhoz építették hozzá a templomot.

Lakosai nagyobb részt földművelésből és állattartásból élnek. A fiatalok nagy része azonban, a környéket jellemző munkanélküliség miatt, külföldi munkavállalásra kényszerült. Református gyülekezete jelenleg 510 lelket számlál. A településnek óvodája és I-VIII. osztályos iskolája van, mindkettő magyar nyelvű.

– Mikor és milyen tervekkel érkezett a gyülekezetbe?

– 2007. augusztus 1-től szolgálom itt, ahová a gyülekezet meghívása alapján lettem

kinevezve. A gyülekezet jó anyagi feltételei mellett a lelki élet terén is szeretne minél többet felmutatni, éppen ezért, a presbitériummal való egyeztetés alapján, a lelki élet felvirágoztatását tűztem ki célként. Remélem, hogy a fiatalok és idősebbek részéről tapasztalható lelkesedés a későbbiek során sem fog lankadni és Isten áldásával a gyülekezet régi hírneve is visszaállítható.

– Mít tapasztal: megkönnyíti vagy megnehezíti a szolgáltatást, hogy szülei révén ön is csaholyi származásúnak számít?

– Egyrészt biztos, hogy származásom elfogulttá tesz a csaholyiakkal szemben. Nem gondolom viszont, hogy ez baj lenne, hiszen talán még ösztönzőbben hat az emberre az a tudat, hogy azért a gyülekezetért harcol, melyért saját ősei is egykoron minden tőlük telhetőt megtettek.

Néha a lelkésznek sok ideje megy rá arra, hogy elfogadtassa magát a gyülekezettel, hogy ne idegenként tekintsenek rá. Én most úgy érzem, hazajöttem. Úgy is szeretnék munkálkodni, mint aki az „övéiért” harcol és küzd. Még mindig fülemben csengenek egyik innen elszármazott lelképásztor testvérem szavai, melyeket kinevezésem után nem sokkal mondott nekem: „szeresd őket, szeresd

HETEDIK KÜRTSZÓ Minden rossznak gyökere

NAGYVÁRAD egyik forgalmas utcáján naponta elhaladok egy épület mellett, ami valami furcsa metamorfózis foglyaként, állandó változáson megy át. Előbb ruhásbolt volt. Aztán egyik napról a másikra bútortüzellet lett. Később antennákat árultak benne, majd sokáig üresen állt. Jelenleg ázsiai inyenfalatokat hirdet a kapu felett lógó cégér.

NEM EZ az egyetlen épület, amely folyamatosan gazdát cserél. Képlékeny masszaként gyűrődik át a város: felületes igény szerint, a divat diktálta hóbortoknak megfelelően születnek és szűnnek meg a kérészerű boltok. Az idősebbek nosztalgiával emlegetik azt az időt, amikor a hitelre is kiszolgáló sarki fűszeres, a kliensekkel szívélyesen beszélgető suszter műhelye, vagy a hangulatos kávéház a város stabil, biztos pontjainak számítottak. Helyettük ma profit után szimatoló kínai bővítlárus, vagy a barokk házat barakká „renováló” újjagzadag nyitja meg kétése kereskedését, hogy holnap továbbálljon a nagyobb nyereséget hajszolva.

EZ A TÖRTÉNET nem csak Váradról szól, és nem csupán városi história. Vidéken járva is hasonló dolgokat tapasztal az ember. A legtöbb faluban már nincs csizmadia, fazekas, aig találni egy kovácsmestert, és csak néhány településen vannak népviseletek. Viszont olyan boltok bukkannak fel, amire a hagyományosan önellátó falusi ember nem szorult régen: néhol menő üzlet a turkáló, máshol pizzázót nyitnak, és talán már a tanyasi kisboltokban is vásárolható (a virulens globalizáció jeleként) Coca-Cola. És több hektáryi megműveletlen föld várja rettegve a betont, amit majd beleönt a koreai vállalkozó, aki részánfűtülő gyárat készül építeni oda, ahol egykor búza, pityóka, káposzta termelt.

AZ ÚJ kereskedőknek, mestereknek, iparosoknak nincs nemzetisége, vallása, lelkiismerete: ők kizárólag saját hasznukat keresik. A régiek szerves részei voltak egy közösségnek: nekik az is számított a nyereség mellett, hogy legyen becsületük, és jó munkát végezzenek. Falun, városban egyaránt nagy tisztessége volt a megbízható boltosnak, vagy a jó mesterembernek. Némelyek gazdagon támogatták az egyházat, a kultúrát, a művészetet: közösségük hasznára váltak. Ma ritka a mecénás iparos, vagy az adakozó vállalkozó.

MINDEZ CSAK halk mellékgongyéje annak ami a nagyvilágban történik: lelketlen üzletelésnek esik áldozatul a kultúra, a természet, a politika, az igazság, a béke, sokszor még a hit is. Pál apostol megfogalmazásával: minden rossznak gyökere a pénz szerelme (1Tim 6,10).

AHOL minden megvehető és „minden a pénzről szól”, ott az embert is pénzben kezdik mérni: árucikké fajul. Pedig mi nem olcsó bővők vagyunk: Isten saját képére teremtette az embert, és nagy árat fizetett érte: egyszerűen Fiát adta, hogy el ne vesszünk. Ez arra buzdít minket, hogy ne éljünk anyagi életet, és ebben az igazi értékeket felmorzsoló világban is sziklaszárd alapunk legyen: Jézus Krisztus, aki drága véren váltott meg minket.

FOLYTATÁSA A 4. OLDALON

WAGNER ERIK

„Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.” Mt 5,9

A tiszta szívű, a lelkükben össze nem kevert emberek, azok, akiknek lelkében Krisztus az egyedüli Úr egy csodálatos és titokzatos lelki egyesülést élnek át: az Úr bennük, ők az Úrban.

A tiszta szívűek azért boldogok, mert mindenütt, mindenben meglátják Istent, túllátanak a fizikailag érzékelhető dolgok fölé, az események mögé tudnak látni. Vajon ez az „Úrban” való állapot életünk és tanítványságunk legvégső célja? Azért élünk, hogy eljussunk az Úrig, és ennél több nem is kell érdekeljen minket?

Jézus azt tanítja, hogy a boldogság még fokozható, nem az „Úrban” való életünk a legnagyobb csúcs, hanem az, amikor az Úrral a többi ember felé indulunk, ha lelki látásunkat, az Úrban való közösségünket arra használjuk, hogy békességet teremtsünk körülöttünk. Aki magáért, csak az Urért hisz, csak az Úrban való közösség jut el és nem akar másokkal, embertársaival közösséget vállalni, önző tanítvány, magánakvaló, álkeresztény.

Sok keresztényt, Krisztusra találó embert megkísért a gondolat, hogy ha ő már hitre jutott, ha döntött a krisztusi életforma mellett, ha ő már boldoggá lett az Istennel való lelki közösségben, akkor azt az állapotot tartósítani kell, ennél többre nem is kell vágyani. Ezért sokan hajlamosak, mint a qumrániak, az esszéneusok, a szerzetesek, a

A LÉLEK CSENDJE

A békességszerzés szolgálata

remeték, elvonulni a világtól egy külön helyre, külön világba, hogy ott imádják Istent és tiszták maradjanak az imáadásban és életvitelben.

Krisztus nem azokat mondja boldogoknak, akik elkülönülnek a világtól, és csak saját zárt körükben imádják az Istent, élvezik kényelmesen az Úrral és a megtisztultakkal, az „igazakkal” való közösséget. Ő azokat nevezi boldogoknak, akik hitre jutva, hit által békességet akarnak teremteni a világban, nemcsak a hasonló és ugyanazon hitet és életmódot választó emberekkel vállalnak közösséget, hanem a világgal, azzal a környezettel, azokkal az emberekkel, akikkel Isten összeköti életüket, mindennapjaikat.

Krisztus azokat nevezi boldogoknak, akik nem kényelmesen, kockázatmentesen, küzdelem-mentesen élik meg hitüket, hanem vállalják a békességre való igyekezetet, a kibékítés, nehéz, küzdelmes szolgálatát.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

A hármastitok

Én nagyon szeretem a titkokat! Azt is mondhatnám: mindannyian szeretjük a titkokat, különösen azt, ha elsőként avatnak be egy titokba. Úgy érezzük, olyan információhoz jutottunk, ami csak kevesek számára hozzáférhető.

A Szentháromság is egy titok, de olyan, amit minden keresztény ember tud, csak nem biztos, hogy ért. Ez a kifejezés a Bibliában nem fordul elő, de a Szentírás beszél az Atyáról, a Fiúról, és a Szentlélekről, ám hogy ezeknek egymáshoz való viszonya miképpen lehetséges, csak a negyedik századra kristályosodott ki. Magát a Szentháromság kifejezést Tertullianus használta először a 3. században. Azonban ma sem tudják sokan, hogy mivel Isten lényegében egy, miért beszélünk háromról: Atyáról, Fiúról, Szentlélekről? (Heidelbergi Káté 25. kérdés) Azért, mert Isten az ő Igéjében úgy jelentette ki magát, hogy ez a három egymástól megkülönböztetett személy az egy, valóságos, örök Isten.

Van valami értelme ennek? Fel lehet egyáltalán ép ésszel fogni? Vagy egy, vagy három! Nem lehet egyszerre egy is és három is! – mondhatja bárki. Ne feledjük el,

hogy mi mindent tapintható dolgokkal akarunk megmagyarázni. Azonban az isteni dolgokat így nem lehet! A bűneset óta képtelenek vagyunk Őt, teljes nagyságában, tökéletesen felfogni. Éppen úgy – jegyzi meg Csiha Kálmán –, mint ahogy bennünket sem tudnak felfogni az állatok. Ha eső után kibújik egy giliszta a földből, a tenyeredre veszed, és elkezdesz neki beszélni, hogy mi is az ember, mi a politika ért ebből valamit? Semmit. Hogyan is tudná felfogni mi az ember. Így vagyunk mi Istennel! Amilyen különbség van köztünk és a giliszta között, legalább olyan különbség van köztünk és Isten között. Isten sokszor szinte a tenyerére veszi, magyaráz nekünk, akár még a saját nyelvünkön is, hiszen le van fordítva anyanyelvünkre a Biblia, és mégsem tudjuk sokszor felfogni Őt. Hasonlóan vagyunk más dolgokkal is, amik egysze-

Krisztus szerint nem azok Isten fiai, akik csak az Úrban, az Urért élnek, hanem azok, akik az Úrral a világban embertársaikért, békességetermelő szolgálatban élnek, akik nem tétlenkednek, nem elégedettek magukkal csak azért, mert ők már üdvözültek, ők már a lelki csúcra értek. Krisztus azokat nevezi Isten fiainak, akik azon igyekeznek, hogy zavartalanul váljon Isten és ember, de ember és ember között is a kapcsolat. Embertársaik életében és mindennapjaiban. A tanítványság célja, hogy szolgáljunk, hogy embereket kibékítsünk Istennel, de egymással is.

Krisztus arra buzdít minket, hogy ne csak a magunk üdvösségére gondoljunk, ne csak magunkért törjük magunkat, hanem embertársainkért vállaljunk többlet szolgálatot, ha kell áldozatot is, hogy ne csak bennünk, de másokban és körülöttünk is legyen békesség.

A boldogság nem az Úrban való mozdulatlan, elkülönülő, befele forduló, zártkörű keresztény életvitelt jelent, hanem a békességszerzés szolgálatából adódó küzdelmes, kifelé, mások felé, másokkal is közösséget vállaló életvitel. Az is istentisztelet, amikor ne csak emberrel és embertársat Istennel békítünk ki és meg, s arra segítjük, hogy zavartalan legyen lelki kapcsolata felfelé, befelé és kifelé. Békesség legyen Istentől, emberek között!

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

rűnek tűnnek, de bonyolult az értelmük. Valami azért csak kell legyen, ami kellő magyarázatot nyújtson. Igen, például a Nap. Az égen látjuk, fényben fürdünk, melegét szeretjük. Pedig ugyanarról az egy égitestről van szó! Ez érthető! De a Szentháromsággal kapcsolatban többre megyünk, ha hittel elfogadjuk azt a tényt, hogy a Szentírás a Három-Egy Istenről tesz kijelentést. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek olyan tökéletes kapcsolatban létezik egymással öröktől fogva, hogy elválaszthatatlanok. Olyannyira elválaszthatatlanok, hogy aki látja a Fiút, az látja az Atyát is (Jn 14,9), a Fiú az Atyában van, az Atya pedig a Fiúban, (Jn 14,10) mert a Fiú és az Atya egyek (Jn 10,30). A Szentlélek Isten Jézusban van (Mt 3,16), Ő Krisztusról tesz bizonyosságot (1Jn 5,6). Ez a legtökéletesebb szeretet-közösség! És az ember szeretet-kötélkével kapcsolódik ehhez a három megkülönböztethető, de egymástól szét nem választható egységhez.

A Szentháromság titok marad számunkra, de nem idegen, nem ellenséges, hanem barátságos és beszédes titok. Ha Isten örök magányos volna, minket sem szerethetne igazán. De a Szentháromságnak lényege az odaadás, ezért adhatja nekünk is e titokban önmagát.

ORBÁN LEVENTE

NYÁRI KONFERENCIA A BIBLIA ÉVE JEGYÉBEN

Nőszövetségi krónika

Evente kétszer összeül az Egyházkerület Nőszövetségének vezetősége, valamint az egyes egyházmegyéek nőszövetségi elnökei. A találkozókön visszatekintünk az elmúlt fél esztendőre és kiértékeljük a munkánkat.

Számba vesszük, mit tudtunk megvalósítani terveinkből és mi az, ami nem sikerült. Ezután pedig előre tekintünk a következő fél évre, új terveket készítünk, új ötletek születnek. A találkozókat mindig más-más nőszövetség látja vendégül. Ily módon a vezetőség sorra látogatja egyházkerületünk egyházmegyéit. Így a legtávolabbi egyházmegyéekben is érezhetik a nőtestvérek, hogy összetartozunk. Így szeretnénk erősíteni, bátorítani a legkisebbeket is.

A tavalyi év őszi találkozója november 10-én volt, amikor is a szatmárnémeti-szamosmegyei gyülekezet nőszövetsége látott vendégül bennünket. Vinczéné Pálfi Judit missziói előadó-tanácsos igehirdetése után megkaptuk az adventi csendesnapok anyagát, melyet Nagy Erika sárközújlaki lelképásztor készített el.

A következő javaslatok hangzottak el: gyűjtés a teológia részére, nőszövetségi alaptvány létrehozása, saját bankszámlával, nőszövetségi tagdíj megállapítása: személyenként 1 lej kerületi, 1 lej megyei hozzájárulás.

Bogya Kis Mária elnök kiértékelte a nyári konferenciát. Évek óta nem veszít a vonzásából, inkább nő a résztvevők száma. Beszámolt arról, hogy a begyűlt perselypénzből két beteg gyermeknek juttatott adományt.

A záróáhitat után a helybeli nőszövetség jóvoltából finom ebédet költhetünk el. Az Úr áldása legyen szolgálatukon.

A tavaszi vezetőségi találkozót március elsején tartottuk a nagyváradi-csillagvárosi gyülekezetben. Az Igét Orosziné Mészáros Márta érbogyoszlói lelképásztor hirdette a Mt 16,21-24 alapján.

A köszöntések után Muszka Sára szatmári igazgatónő és irodalomtanár előadást tartott Szendrei Júlia, a költőfeleség életútja címmel. Megkaptuk a húsvéti csendesnap anyagát, melyet Balászné Kis Csilla Területi Nőszövetségi alelnök készített.

Bogya Kis Mária elnök közölte, hogy a nyári konferencia július 19-én, a szatmárhegyi református templomban lesz. Jelen volt Kovács Ferenc szatmárhegyi lelképásztor és felesége, akikkel a konferencia részleteit is megbeszéltük.

Ötletek, javaslatok: a bibliavasárnapi perselypénzt a misszióra fordítjuk (Bibliák, traktátusok vásárlása), legyen biblia-kiállítás a konferencián, valamint Biblia-, énekeskönyv-, imádságoskönyv-árúsítás is. Az asszonyok hímezzenek bibliaborítót, könyvjelzőt, melyet árúsíthatnak a konferencián, bibliaismereti versenyek szervezése, ajándék-biblia ifjaknak, gyermekeknek, a nőszövetségi füzetek kiadása a konferenciára (képek küldése zászlókról, terítőkről, a nőszövetség életéről). A konferenciára való jelentkezési díj: 5 lej személyenként.

A Bihari Egyházmegye május 17-én megyei konferenciát szervez (kerti partit) Tenkén, Berke Katinka megyei alelnök vezetésével.

A megbeszélés imádsággal zárult, majd a csillagvárosi nőtestvérek mindnyájunknak asztalt terítettek. A helyiek mellett a biharszentjánosi nőszövetség is részt vállalt a vendégek ellátásában. Isten áldja meg munkánkat és életünket!

CSOMAY PIROSKA

(A szerző a Bihari Egyházmegye Nőszövetségének elnöke.)

GYURKOVICS TIBOR

Jézus

*Jézus a szalmaszál
amibe kapaszkodunk
Jézus a szakadék
amibe lezuhanunk*

*Jézus a kötél
amit elengedünk
Jézus a remény
amivel emelkedünk*

*Jézus a hangszer
amivel megszólalunk
Jézus a zene
amit elhallgatunk*

*Jézus tenyér
amivel adakozunk
Jézus kenyér
amit elfogadunk*

*Jézus penge
ami megsebesít
Jézus gyenge
aki megerősít*

*Jézus hatalom
a végeken
Jézusnak odaadom
az életem*

Tizennyolc év a vallástanárképzésben

(IV. rész)

Felfalta-e az egyetem a református vallástanárképzést? Nem könnyű egyértelmű választ találni a kérdésre.

Még mielőtt egyházunk visszakapta volna a városban található iskolaépületeit és bérházait, az állami egyetem gondoskodott egy teljes emeletnyi helyről az oktató és adminisztratív tevékenység számára. A négy másik karral illetve részleggel osztozó épület bejáratán a legutóbbi festés óta ismét ott díszelg – egy nyelven – a református teológiai fakultás létező felirat is.

Természetesebb volt a hallgatóknak a Theologia istentiszteleti életébe való bekapcsolódása, amíg nem kerültek két megállónyira a régi otthontól. A Nagyváradon professzori, docensi, adjunktusi és tanársegédi státusban teológiai tárgyakat oktató lelképásztorok felénekezték a gyülekezeti szolgálati kötelezettségei is vannak, a tanári kar másik feléhez tartozók pedig igen gyakran szolgálnak mindkét egyházkerület templomaiban. A kolozsvári vallástanárjelölteknek

a gyülekezeti élettől való elidegenedése ellen jó orvosság volna, ha oktatóik tiszteletre méltó példája állna előttük az istentiszteletek rendszeres látogatásában. Kolozsvárt nehezen tudom megérteni, hogy akár templomban tartott kari rendezvényeken sem hangzik el imádság vagy áldás, Váradon azt fájjalom, hogy a rengeteg kulturális rendezvényre való ellentmondást nem tűrő hívogatáshoz képest a rendszeres diákistentiszteleteken való részvételre csak langyos biztatások hangzanak el. A hallgatók gyülekezetében prédikáló lelkész-tanár palástviselésével kapcsolatban megvan a saját álláspontom. Hogy ez mi, annak érzékeltetésére két emlékezetem osztom meg a kedves olvasóval. A kolozsvári vasárnap esti egyetemi istentiszteletek tervezésekor kiáltott fel így egyik tanártárs: „De remélem, nem palásttal, mert az olyan utálatos!” Amikor a minden heti szolgálatához ragaszkodó váradai egyetemi lelkész először kért fel helyettesítésére, azt mondtam: ha törvénytelennek számít, hogy palástosan szolgáljak, vállalom a feyelmit.

PÉTER MIKLÓS

„ÚGY ÉRZEM, HAZAJÖTTEM”

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

őket nagyon!” És milyen igaza volt! Ha nem szereted a közösséged, akkor soha nem is lehetsz igazán hasznos, építő tagja. Helyi származásom miatt még semmi hátráteltelen nem volt részem, sőt úgy érzem, könnyen elfogadtak és mellettem állnak az emberek.

– *A népmozgalmi adatok tekintetében, hogy alakult a tavalyi év? Elődjé az elöregedést és passzívítást említette egy korábbi, a Tasnádi tükörnek adott nyilatkozatában.*

– Megdöbbenéssel vettük mindnyájan tudomásul, hogy a 2007-es esztendő volt az első olyan év, amikor egyetlen gyermeket sem kereszteltünk. Eltemettük viszont gyülekezetünk tíz tagját.

Az elöregedés komoly probléma, ezt megállítani csak akkor lehetne, ha a népmozgalmi adatok végre minden esztendőben pozitív adatokat mutatnának. Az egyre kevesebb fiatal és az egyre kevesebb gyerekvállalás azonban csak negatív irányba tolja a mérleg nyelvét. A külföldi munkavállalás gyülekezetünkben is jellemző, főként a fiatalokra, reménységünk szerint ez megmarad a munkavállalás szintjén és nem lesz belőle kitelepülés.

A passzívítás tekintetében pedig kérdem én: melyik az a gyülekezet, ahol az aktív tagok mellett nincsenek passzívak is? A mi feladatunk: igyekezni őket is megszólítani és aktív tagokká formálni. Tehát semmi

Ady Endre – Csiky Lajosnak

(Érindszent, 1897. ápr. 4.)

Nagytszeteletű Theol. Dékán úr!

Alulírott azon alázatos kéréssel fordulok Nagytszeteleted elé, kegyeskedjék nekem a húsvét előtti próba-szónoklást kegyesen elengedni.

Kérésemet következőkben vagyok bátor támogatni: fontos ügyeim hazajönni kényszerítettek, így tehát a szónoklat megejtésére ill. a Debreczenbe való visszamenetelre képtelen vagyok s ha ügyeim meg is engednék, a kétszeres útiköltség, mint szegény embert, érzékenyen sújtana, a hozzám közellevő M. Cсахolyi egyházközséghez az ünnepre követül kérvén ki, mint szomszéd faluba a rendes időbe jelenhetek meg, mirenézve már a csaholyi tiszt. lelkes úrral személyesen beszéltem. – A karácsony előtti próbaszónoklatom Nagytszeteleted által kegyesen fogadtatott s különben is az a körülmény, hogy két éven keresztül – még oly népes gyülekezet előtt is, mint Zilah – voltam megelégedéssel jutalmazott ünnepi követ, avval a reménnyel tölt el, hogy Nagytszeteleted kegyes színe előtt elég garantiával szolgál.

Alázatos kérésem megújítva maradtam Nagytszeteletednek

alázatos csaholyai
Ady Endre
1. joghallg.

Ady Cсахolyban is megfordult. A gyülekezet jövőre emléktáblával adózik a költőfejedelem 1897-es látogatása előtt

esetre sem emelném ki a passzívítást, mint gyülekezeti jellemzőt. Sokkal inkább azt kell mondanom – hátam mögött három másik gyülekezetben végzett szolgálat után –, hogy igazi meglepetés és lelki öröm volt számomra látni ezeknek az embereknek a szorgalmát, lelkesedését és hozzáállását a gyülekezeti élet terén végzett minden teendőinkhez. Ez jó reménységre ad okot a gyülekezet jövője tekintetében.

– *Melyek a gyülekezet erősségei és mely területeken van szükség nagyobb odafigyelésre, törődésre?*

– A gyülekezet egyik legnagyobb erősségként magát a presbitériumot emelném ki. A gyülekezet hollandiai testvérkapcsolatának is köszönhetően, ezek az emberek tudatában vannak annak, hogy milyen fontos szerepük van nekik is a gyülekezetépítésben. Bennük valóban lelkes, példamutató, bármilyen jellegű gyülekezeti munkában élenjáró, és – ami talán a legfontosabb – igazi segítőtársakra találtam. Szorgalmuk, összetartásuk, a gyülekezetért való önzetlen munkájuk bármely más presbitérium számára is példaértékű lehet. Ráadásul ez a lelkület nemcsak bennük munkálkodik, hanem rajtuk keresztül más gyülekezeti tagokat is magával ragad, megmozgat.

Amire nagyon érzékenyen reagál a gyülekezet, az ha a lelkipásztor a megkérdésük nélkül, vagy a presbitérium döntését figyelmen kívül hagyva cselekszik. Erre mindenképp oda kell figyeljek, hogy ilyen múltbeli hibák ne mérgezzék többé a lelkipásztor és gyülekezet közötti viszonyt. Ugyanakkor több törődést igényel a gyülekezet lelki téren is és ez nem istentiszteleti alkalmakat jelent csupán, hanem személyes

Ady csaholyi legációja

„Magyar Cсахoly Húsvétra Ady Endre 1. jht specifikálja.” A Legációk jegyzőkönyvében találta ezt a bejegyzést, 1897. április 3-i keltezéssel Cсахány János egyháztörténész, debreceni kollégiumi levéltáros a főiskola irattárában, mely az első éves debreceni jogász húsvéti legációjához kapcsolódik. Ady a zilahi kollégium nagydiákjaként, majd a debreceni kollégium joghallgatójaként többször vállalt legációt.

A legációt az iskola, illetve főiskola szervezte, az jelölte ki a legátusokat a vidék falvainak és városainak egyházaihoz, de az egyház is kikérhette személy szerint az általa kiválasztott diákok legációját.

A csaholyi legáció keserű emlékü volt Ady életében. Az eseményeket Ady Lajos örökölte meg: „Magyarcsaholyból visszatérően Tasnádig fuvarozta be az eklézsiát, s ott már várt rá az édes apám szekere. Valahogyan azonban Bandi és a kocsis elkerülték egymást, fogatunk üresen jött haza, ő pedig ott töltötte az estét Tasnádon, jókedvű társaságba került, ahol bor is volt, cigány is, s az egész legátum (valami 18-20 forint) az utolsó garasig elúszott.” Másnap gyalog kellett hazamennie, s otthon szigorú megleckéztetés fogadta.

és csoportos beszélgetéseket a lelkipásztor és gyülekezet között.

– *Milyen tervekkel indultak neki az idejének?*

– Tervek tekintetében nem vagyunk szegények. Legfőbb tervünk a 2008-as évre egy ravatalozó építése. Még nagyon az elején vagyunk, de reményünk szerint, ha időre már nem is, jövőre elkészül. Másik nagy tervünk az egyházközség még vissza nem szolgáltatott tulajdonainak a visszaszerzése. Egyházközségünk 100 hektár erdővel rendelkezik, melyből mind ez idáig csupán 30-at kaptunk vissza, most azonban reménység van a hiányzó rész visszaszerzésére is.

Tervben van a mezőgazdasági gépparkunk kibővítése is, valamint kisebb-nagyobb karbantartási munkálatok is szerepelnek idej terveink között. Sőt azt is elmondhatom, hogy van amit már meg is valósítottunk idej terveink közül: az új temető köré 200 méter kerítést emeltünk, a gyülekezet önkéntes munkája révén.

– *Nem kisebb személyiség fordult meg a településen 1897 húsvétján, mint az első éves joghallgató Ady Endre, méghozzá egy legáció alkalmával.*

– Sajnos a gyülekezetnek nem volt tudomása erről. Jómagam is csupán miután Magyarcsaholyba kerültem és kicsit kutattam a gyülekezet története után, találtam rá erre az információra, melyet közöltem is a presbitériummal. Ennek nyomán tervbe vettük egy emléktábla elhelyezését a templom falára, de erre már csak jövőre fog sor kerülni. Idén egy világháborús emlékművet szeretnénk felállítani a templomkertben. Ezt már régi tervezte a gyülekezet, és most elérkezett a megvalósítás ideje is.

FABIÁN TIBOR

Közügyülést tartott a Presbiteri Szövetség

Nagyvárad-Réten tartotta közgyűlését március 29-én a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége. Az eseményről a szervezett sajtóreferense küldött beszámolót.

Csúry István helyettes püspök a Kol 2,13 alapján tartott igei szolgálata után László Kálmán elnök üdvözölte a közgyűlés résztvevőit, különös tekintettel az anyaországból érkezett Szabó Dániel és Nagy Mihály személyére, köszönetet mondva egyben a rétieknek a szíves vendéglátásért.

Szabó Dániel, a Magyarországi Presbiteri Szövetség elnöke így méltatta a testvéri találkozást: Isten frontot nyitott itt a Kárpát-medencében, megnövelve országa kisugárzási felületét. A meghívottak hozzászólása rendjén a debreceni Nagy Mihály nyugalmazott tanár, illetve Kovács István, az Erdélyi Egyházkerület missziói osztályának vezetője szolt az egybegyűltekhez. Ezt követően Csomay Árpád generális direktor emelkedett szólásra, majd Csúry István tolmácsolta Tökés László üzenetét. Vinczéné Pálfi Judit felvetette a Gedeonita Szövetség megalakulását, szorgalmazva az Írás terjesztésének fontosságát.

Elnöki expozéjában László Kálmán beszámolt a Szövetség elmúlt évi munkájáról, gondjairól. Köszönetet mondott Máthé Edith jogtanácsosnak a Szövetség bejegyzésében nyújtott segítségéért, és javaslatára a közgyűlés jóváhagyta Mészáros Gyöngyi könyvelői státuszának megerősítését. Nyomatékosan felhívta a figyelmet a Szövetség katasztrófális anyagi helyzetére, illetve a lehetőségre, hogy a személyi jövedelemadó 2 százalékát fel lehet ajánlani a Presbiteri Szövetség számára. A Harangszó szerkesztőségétől az elnök kérte a Presbiter rovat sajátos arculatának nagyobb tiszteletben tartását.

Vendégek, meghívottak és közgyűlési tagok a várad-réti gyülekezeti tereben tartott eseményen

Előkészítendő a 2009 tavaszán esedékes tisztújító közgyűlést, László Kálmán ez év október 25-re rendkívüli közgyűlés összehívását kezdeményezte. Tatár Miklós szatmári PSZ-elnök indítványozta a 2009-re tervezett tisztújítások egy éves halasztását, melyet a közgyűlés százszázalékos egyetértésben, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadott. Az így született érvényes, jegyzőkönyvbe foglalt határozat értelmében a tisztújító közgyűlés 2010 tavaszára halasztódott el. Ennek következtében az elnök által meghirdetett rendkívüli közgyűlés okafogyottá vált, s annak időpontjára, azaz 2008. október 25-re az őszi vezetőségi ülés került átszervezésre.

A megyei PSZ-elnökök jelentéstétele során szólásra emelkedtek: Tatár Miklós (Szatmár), Márton Jenő (Nagybánya), Nagy Sándor (Érmellék), Vincze János (Zilah), Venter Miklós (Arad) presbiterek A szilágysomlyói Tóth András jelentését – távollétében – küldöttársa ismertette. A bihari, valamint a nagykarolyi elnök kimentését kérte, míg Temesvár egyáltalán nem képviseltette magát.

Ezután Nemes Lujza pénztáros, majd Muhari István sajtóreferens beszámolójára került sor. A beszélgetések rendjén Varga

Imre (Nagybánya), Tóth Zsigmond (Hegyközcstár), valamint Rápolti Béla, Gulyás Olga ügyvezető, illetve az Ifjúsági Bizottság részéről Nagy Noémi kapott szót.

Szóba került a presbiterképzés ügye is, melyre a Partiumi Keresztény Egyetem égisze alatt kerülne sor a nyár derekán, s mintegy egyhetes időtartamára az eddigiek szerint 30 helyet biztosítanak majd. Megbeszélésre került a szintén idén nyáron tartandó negyedik konferencia, melynek házigazdája Érmellék lesz. A gyűlés végén Szabó Dániel bejelentette: az idén, egy éves kényszerű kiesés után az anyaországban ismét megrendezik a Kárpát-medencei konferenciát, majd külföldi útjainak tapasztalatait osztotta meg. Isten országa – mondotta lelkesen – nagy mozgásban van: Kínában naponta 25 ezer, Afrikában pedig 20 ezer ember keresztkedik meg. Szóulban – szinte hihetetlen – 300 teológiai intézet van, és a 14 ezer koreai missziós aktivista számát 50 ezerre kívánják emelni.

A közgyűlés imával, énekléssel zárult, melyet szeretetvendégség követett.

MUHARI ISTVÁN

Szerk. megj.: Örömmel látjuk vendégül lapunkban a fenti szervezetet, ingyenes megjelenési felületet nyújtva számukra. Emlékeztetünk, hogy kis terjedelmű, csupán nyolc oldalas, kéthetente megjelenő lap vagyunk, miközben örömmel kergeteg cikk érkezik. Ez anyagtorlódást okoz, elsőbbséget pedig szakmai okokból kifolyólag, az aktuális anyagok élveznek. Arról nem beszélve, hogy számos olyan egyházi szervezetünk (tanintézetek, nőszövetség, lelkesegyesület, diakónia, illetve gyülekezeteink, stb) van, melyek megjelenítésére szintén gondolnunk kell. Elsősorban irántuk kérünk hát türelmet és megértést.

Presbitertalálkozó és zászlóavatás

A hegyközsáldobágyi gyülekezet nőszövetsége két éve alakult újjá, azóta rendszeresek a programjaik. Alkalmaikon 20-25 tag vesz részt. Minden hónap első vasárnapján bibliaórát tartanak, Kelemen István lelkipásztor igei és zenei vezetésével. Április 12-én kistérségi presbitertalálkozó helyszíne lesz a gyülekezet.

Nagy lelkesedés jellemzi nőszövetségi alkalmainkat. Egyik fő tevékenységünk a csigatészta készítés, ami ősztől tavaszig tart. A befolyt jövedelemből legutóbb karácsonyi csomagokat készítettünk a gyülekezet idősei számára. Nagy öröm volt a meghatott idős arckokat látni, némelyek szeméből könnyet is előcsalt az ajándék. A csomagba bekerült az általunk készített mézeskalács is, melynek

díszítésében részt vettek a gyülekezet ifjai is. A beteglátogatás is fontos szerepet játszik nőszövetségünk tevékenységében.

Az elmúlt nyáron kirándulást szerveztünk Egerbe. Felemelő élmény volt látni az ódon várfalakat. Ilyen alkalmakkor nagyon összekovácsolódik a közösség.

Március 7-én megtartottuk a nemzetközi imanaapot. Vetítés keretében ismerkedtünk a guyanai nők életével.

Nőszövetségi zászlónk avatását április 6-án tartottuk, Bogya Kis Mária egyházkerületi nőszövetségi elnök jelenlétében.

Terveink között szerepel egy kirándulás megszervezése is, időben legközelebbi rendezvényünk az április 12-én tartandó presbitertalálkozó, melyen a Hegyköz gyüleke-

Mosolygós arcok, csigakészítés közben. Két éve alakult újjá a nőszövetség

zeteinek presbiteri vesznek részt. Hegyközpályi, hegyközüjlaki, hegyközcstári és siteri atyánkfiai jönnek el hozzánk. Ennek a hagyományos találkozóznak, már több mint tíz éves múltja van. Ebben az időpontban avatjuk fel gyülekezeti házunkat is, mely közösségi alkalmaink helyszíne.

Kedves gyermekek, ifjak!

Történelmi sorozatunkkal elérkezünk III. Béla királyunkhoz. Remélem, érdeklődéssel követitek a történelmi arcképcsarnok újabb részét. Rovatunk többi részében most a kisebbeknek kedvezünk: egy érdekes rejtvényt ajánlunk nekik.

KURTA-TÓTOS BEÁTA

Tudtad-e hogy...

- A 12. században három hiteles forrás is van, mely egybehangzóan állítja, hogy Magyarország a természeti javak oly mennyiségével büszkélkedhet, mely párját ritkítja.
- Aki elvitatja Magyarország történetét, annak üzenetértékű lehet, hogy egy szicíliai arab geográfus világtérképén szerepel ebben az időben Magyarország, beleértve Erdélyt is.
- Vélhetően a 12. század második felében jelentek meg a Kárpátok innenső oldalán az első román csoportok.
- Az ország lakosságának legnagyobb része ebben az időszakban falvakon él, két európai szintű város volt csupán Magyarországon: Esztergom és Székesfehérvár.

Rejtvény

A képek alapján találd meg a szavakat, amelyek mind **ó** betűvel végződnek!

A megfejtések visszafelé olvasva: óláh, ót, ólygak, ólasav, óh, ótiriprények, ótár, ójáh.

A császárok békeközvetítője

Az idén ünnepelhettük volna III. Béla halálának 800. évfordulóját. Neve fölött azonban – méltatlanul – átsiklik a szemünk a magyar királyok sorát olvasva. Talán éppen azért, mert uralkodása a magyar középkor nyugodt időszakának számított, nem voltak nagyobb belső politikai harcok, vagy külső támadások.

Vizont az ország társadalma, gazdasága és művelődése ugrásszerűen fejlődött. Béla földrészünk egyik leggazdagabb uralkodója volt. Valószínűleg 1148 körül, II. Géza király második gyermekeként látta meg a napvilágot. Neveltetéséről nem sokat tudunk, a források először egy politikai esemény kapcsán említik 1161-ben. Akkoriban 13 éves lehetett, apja egy hercegséget szervezett számára, amely tengermelléki területeket – horvát és dalmát részeket – foglalt magában. A hercegség feletti jogát apjuk halála után bátyja, István – III. István király – is elismerte. Az ország belpolitikai helyzete azonban éppen akkoriban vált feszültté.

A bizánci jegyes

Két nagybátyja – II. Géza király öccsei, István és László – magához szerette volna ragadni a királyi hatalmat. Tervükhöz külső segítséget kerestek, és azt a Bizánccal való szövetségben találták meg, Mánuel bizánci császár személyében. Trónviszályos időszak volt ez, amikor a császár mindenkivel próbált jó kapcsolatokat építeni, beleértve a törvényes magyar királyt, III. Istvánt, Béla testvérét is. Felvetette azt a gondolatot, hogy III. István öccse, Béla vegye feleségül az ő leányát, és jöjjön hozzá a konstantinápolyi udvarba, ahol majd előkelő nevelésben részesül. Béla, mint a császári cím örököse is szóba jöhet, hiszen neki, a császárnak nincs fiúgyermek. III. István beleegyezett az ajánlatba, így került Béla 1163-ban a bizánci császári udvarba, ahol rövidesen Mánuel császár leányának a jegyese lett.

A gyanús királyfi

Néhány évvel később azonban a császárnak fia született, Béla pedig – érthetően

III. Béla, a Képes Krónika ábrázolása szerint

A szentgotthárdi apátság megalapítása

– nemkívánatossá vált Konstantinápolyban. A jegyességét felbontották, és maga Mánuel igyekezett mielőbb eltávolítani az udvarból. Erre hamarosan kitűnő alkalom kínálkozott, amikor 1172-ben Béla bátyja, III. István király meghalt. Hívei hazahívták a herceget, két trónkövetelő nagybátyja már nem élt. Béla nem töprengett: időközben kapott feleségével, Châtillon Annával (Ágnessel), az antiochiai (Kis-Ázsia) fejedelemszöny leányával 1172 elején hazatért. Itthon azonban nem mindenki fogadta barátságosan az idegenből jött fiatalembert. Például, Lukács esztergomi érsek, kora egyik legműveltebb fője, a párizsi egyetemen tanult, rendkívül szigorú erkölcsű egyházi ember, nem volt hajlandó Bélát magyar királlyá koronázni. Béla ekkor bravúrosan megkerülte a nyakacs főpapot, III. Sándor pápa közvetlen segítségét kérte, aki végül Adorján kalocsai érseket bízta meg a koronázással.

A francia műveltség beáramlása meghozta Magyarország számára a kulturális fejlődést, ez pedig a gazdasági fejlődést olyannyira, hogy Béla királyi jövedelmei hasonló arányúak voltak az angol és francia uralkodók bevételeihez, és a két császár, a német-római és a bizánci után a leggazdagabb uralkodónak számított.

1181-ben elrendelte, hogy minden elé kerülő ügyet foglaljanak írásba – ez volt a magyar hivatalos írásbeliség kezdete. Béla idejében tűnt fel először a jelenlegi címerünkben is megtalálható kettős kereszt.

Az ő szorgalmazására avatták szentté I. László királyt. A központi hatalom megerősítése érdekében állandó királyi kancelláriát hozott létre. András fiát kereszties hadjárát vezetésére szolgáltatta fel végrendeletében, a trónt pedig idősebb fiára, Imrére hagyta. Székesfehérváron, a bazilikában temették el.

TOLLVONÁS

Napos oldalak

Kellemes délutáni napsütésben lépek a budapesti könyvesüzletbe. Minden polcon megszámlálhatatlan színű, formátumú, nyelvű és áru kiadványt látni. Nem tudom eldönteni honnan kezdjem és milyen irányba haladjak.

Mi érdekelné jobban? – kérdezi egy segítőkész hang. Az igazat megovalva: mindenik. Dönteni nehéz, de segítek! Tessék, itt a nyomtatott könyvajánlónk – válaszol illedelmesen. Lapozni kezdem: szépirodalom már a második oldalon... Kitiűnő – gondolom – szeretnek olvasni a magyarok! Izgatottan követem a címeiket: Jane Austen A mannsfeldi kastély, Emily Brontë Üvöltő szelek, Thomas Kenneally Schindler listája, Márai Sándor Föld, föld!... stb.

Tetszik, hogy értelmes regények is bekerülnek az ajánlóba. De mi van még? Szórakoztató irodalomnál figyelemfelkeltő címekre bukkanok: Leckék vasárnapi apukáknak, Az ördög játszótéren, Kihantolt bűnök, Kétfalkezes istennő... Tünnődöm. A szórakoztatóból több van, mint a szépirodalomból. Mi jöhet még? Gyermekek- és ifjúsági irodalom, szótárak, nyelvkönyvek, szakácskönyvek tucatjával, művészet, politika, történelem,

életrajzok (köztük a Méhkirálynő, K.A. története), utazás, pszichológia, egészség, természet, képregény, hangoskönyvek. Ennyi? Nem hagytam ki valamit? Visszalapozok és felbukkan: Vallás. Összesen két könyv: Popper Péter Pilátus testamentuma, P.G. Maxwell-Stuart Pápák krónikája. Mintha követ dobtak volna meg. Nem létezik, hogy ennyire hiányos legyen a vallási kiadványkészletük! Alig villan át ez a fejemen, meglátok egy újabb témakört: Ezoterika – négy kiadvánnyal.

Azonnal megértettem: bár divatosnak tűnik metrón vagy villamoson olvasni, de nem vallásos könyvet lapozgatni, mert ez furcsának tűnhet más műfaj kedvelőnek. „Kinek kell, hogy csúnyán lenézzék? Egyáltalán minék a lelkielkövetők? Hadd beszéljenek arról a templomban!”

Végül a hátlapon megjelenő reklám mindent elárul: Díjazzuk az olvasást! Nyerjen velünk luxusautót, wellness hétfőjét vagy iPodot (zenehallgató készülék)! Egyértelmű: mindegy, hogy mit olvasol, csak vásárolj könyvet! Nem számít, hogy valódi érték, vagy magyartalan, léha szövegű, csak vidd és olvasd! Fizess, mert intelligensebbnek tűnhetsz bárki előtt, és ha meguntad a játékot... egy könyv úgy is jól mutat a polcodon!

ORBÁN LEVENTE

(A szerző református lelképítész)

FIRKA

A. L.

GONDOLATOK...

...A megbocsátásról

Bosszú-uralta korunkban, a megbocsátás szavakban túlságosan elcsépelte, gyakorlatban pedig szinte ismeretlen fogalom-má vált. Kicsinyes bosszúállás, sértődés miatti szurkálódás van, sebeken való felül-emelkedés, vagyis megbocsátás, az nincs. Nem létező, vagy legalábbis ritka.

Nemcsak a 21. századi ember számára idegen a megbocsátás. A Krisztus előtti világot az Ószövetség könyörtelen, szemet szemért fogat fogért törvénye uralta. Ez volt a Lex Talionis – a megtorlás (talio) elve. A megbomlott egyensúlyt helyre kellett állítani: a gyilkost meg kellett ölni. Szemet szemért, fogat fogért, életet életért.

Jézus „közel hozta” hozzánk Isten szeretetét, Ő a megtorlás-elvénel magasabb szintű szemléletre és gyakorlatra tanít minket. A bűn által okozott kár javítására már nem csupán egy lehetőség van, hogy kárt okozunk a másik félnek, hanem a megbocsátás elve.

Ő azt mondja: még hetvenszer hétszer is kell tudnunk megbocsátani. Mi gyakoroljuk a megbocsátást? Tudunk-e olyan embernek megbocsátani, akiben még szemernyi látszata sincs a megbánásnak, aki nem mutat őszinte bűnbánatot, mert nem a bűnbocsánatra vágyik, hanem arra, hogy büntetlenül elkövethesse újból és újból a gáztetteit?

A mindig időszerű tékozló fiú története arra tanít, hogy aki őszintén bocsánatot kér, abban új élet sarjad, aki pedig megbocsát, az új életre „szül” – egy új élet lehetőségével ajándékozza meg a bűnbánó felebarátját. A tékozló fiú mélyeséges bánatot okoz szerető atyjának, aki mégis ünneplő szívvel fogadja őt vissza. Az atya „kiszere” bűnből a tékozló fiát.

Aki megbocsát, az újra méltó élethez segíti embertársát. Bontsuk le szívünk megkövesedett gátjait, melyek az Istentől kapott szeretet áramlását akadályozzák!

URI IMRE

OLVASÓLÁMPA

Regényes egyháztörténelem

Mikor fordul a regény műfajához egy szerző? – tettem fel magamnak a kérdést, amikor olvasni kezdtem Bojtor István új könyvét. Arra gondoltam, hogy eddigi munkásságában vállalkozott már szociológiai leírásra, elemző értekezésre, ismeretterjesztő úti beszámolóra, önéletrajzi valómásra, írt egy sikeres történelmi regényt is, széles műfaji skálán bizonyította hát kifejezőképessége színeit, megjelenítő erejét.

Éppen ez a sokoldalúság adja meg a feleletet kérdésemre: a téma, a hozzá való sajátos alkotói viszonyulás, valamint a bemutatandó világ természete dönti el a műfajválasztást.

„A megigézett püspök” konfliktusa és példázata személyes tapasztalata lehet nemcsak a szerzőnek, hanem kortársainak is, a megelevenítés sikere érdekében azonban eltolja hősét és korát a szubjektív nézőponttól, hogy a konkrét elemek kifejezhetőek az általánost, hogy az olvasó felismerhesse az esetlegesen túl törvényszerűt, felfedezhesse az egyediben a tipikust.

Történelmi regénynek is tekinthetjük Balajti Béla történetét, mert valós társadalmi mozgások határozzák meg élethelyzeteit, magatartásának változásait, olyan kihívásokkal találkozik, amelyekkel a 20. század közepén és második felében hazánkban (Magyarországon – megj: a szerk.) mindenkinek szembe kellett néznie. Középkor

éveiktől haláláig kísérhetjük végig a fősze-replő életútját: a jelen történelmi próbatételek elé állítja, lehetőségek nyílnak meg előtte, választutakhoz érkezik, mások jövőjéért is felelősséget vállal.

A szerző lelkész helyez a középpontba, ezzel feszültebbé teszi a történetet, mert Isten szolgájaként különös számadással tartozik, világi boldogulása mellett a lelke sorsáról dönt, miközben mind a becsület síkján, mind a krisztusi út követésében elbotlik.

Átélt korrajz, találó helyzetkép, hiteles emberábrázolás jellemzi a szerző új művét, amelyben fájdalmas és kiábrándító időszakot idéz meg, s nagy tudatossággal követi a zsoldárszerzőt: „Megnyitom az én számat, rejtett dolgokat szólok a régi időről.”

KOVÁTS DÁNIEL

(Bojtor István: A megigézett püspök. Regény az 1944 és 1991 közötti évekből. Sátoraljaiújhely, 2007.)

TÖKÉS-PÖTTERING TALÁLKOZÓ. Romániában a régi rendszer erői tovább folytatják a magyarellenes hangulatkeltést, a nacionalizmus a választási évre való tekintettel újból felerősödőben van – hangoztatta Tökés László EP-képviselő azon a március 26-i megbeszélésen, amelyet Hans-Gert Pötteringgel, az Európai Parlament elnökével folytatott. Pöttering elismerését fejezte ki Tökés László 1989 decemberében betöltött szerepe kapcsán, és mint történelmi személyiséget örömmel üdvözölte az EP képviselői között. A megbeszélésen Tökés dokumentumcsomagot adott át, amely tartalmazta a Keresztény Európát rendezvény-sorozatáról szóló kezdeményezést, a kommunista múlttal való szembenézés dokumentumait, valamint a romániai magyarság helyzetével kapcsolatos állásfoglalásokat.

ZSOLTÁR- ÉS NÉPDALVETÉLKEDŐT TARTOTTAK A VÁRADAI LORÁNTFFY GIMNÁZIUMBAN. Nyolc erdélyi és partiumi református tanintézet versengéséből a zilahi és a sepsiszentgyörgyi került ki győztesen. A március 29-i vetélkedő zsoltárengelés kategóriáját Kisgyörgy Tünde, a Sepsiszentgyörgyi Református Kollégium tanulója nyerte, míg a népdalversenyen Marosán Csaba, a zilahi Wesselényi Református Kollégium diákja bizonyult a legjobbnak. A rendezvény gálaműsorral zárult, melyen a nagyváradi Talentum zenekar koncertezett.

KEDVES OLVASÓ! Szülőfalam, Magyarcsaholy református gyülekezete 15 éve áll kapcsolatban a hollandiai Berkel en Rodenrijs-i gyülekezettel. Megadatott számomra a lehetőség, hogy eltölthessek náluk egy évet és megismerjem nyelvüket és kultúrájukat. Holland nyelvtudásommal szívesen segíteném más református gyülekezetek hollandiai kapcsolatait is. Elérhetőségeim: villámlevél cím: mmogyoro@yahoo.com, tel: 0261/822-226, vagy 0745/530-502, illetve a

magyarcsaholyi református parókián is lehet érdeklődni. Üdvözlettel: Mogyorósi Magdolna.

FELHÍVÁS: SEGÍTSE ADÓJA 2 SZÁZALÉKÁVAL AZ ERDÉLYI MAGYAR IFJAKAT! A törvény értelmében Ön az államnak – kötelező módon – befizetendő jövedelemadója 2 százalékát egy civil szervezetnek adhatja. (Amennyiben úgy dönt, hogy nem rendelkezik adója 2 százalékáról, ebben az esetben az államkasszát gazdagítja.) Ha az Erdélyi Magyar Ifjakat szeretné segíteni, kérjük, adóbevallása vonatkozó rovatába az alábbi adatokat írja be: Asociația Tineretului Maghiar din Ardeal/ Erdélyi Magyar Ifjak. Cod fiscal: 18084500RO04OTPV200000086512R001 OTP BANK.

Nevek, témák, rendezvények, foglalkozások, amelyekért idén is érdemes felkeresni a negyedik EMI Tábort.

POSTALÁDA: Megkaptuk Pelok Gabriella (a bibliás Arany), Kovács Éva (Éltető erő) és Varga Augusztina (A kismajtényi református templom története) leveleit! A zárójelben jelzett írásait közölni fogjuk.

● Hálás szívvel mondunk köszönetet a Prágai Magyar Református Missziói Gyülekezetnek és Bodnár Noémi lelkipásztornak lapunk számára eljuttatott adományukért. Isten áldása legyen a prágai magyar református közösségen!

A szerk.

BRÉMAI EGYHÁZI NAPOK 2009-BEN. A jövő évi Protestáns Egyházi Napokra a szervezők 100 ezer résztvevőt várnak. A rendezvény jelmondata: „Ember (Ádám), hol vagy?” A meghívó egyházak között van az Észak-Német Református Egyház is. Jann Schmidt egyházelnök, a jelmondatban teológiai és társadalmi aktualitást lát. A bűnesetről szóló történetben Isten keresi az embert, még akkor is, ha elidegenedett Tőle. A kérdést szerinte így is lehet folytatni: „Ember, hol vagy és hol maradsz az irányítvesztés idején? Ember, hol vagy és hol maradsz a globalizációs ártalmak és károk idején?”

TEMPLOMI ÉRMÉT TALÁLTAK JERUZSÁLEMBEN. Izraeli régészek a bibliai második templom idejéből származó ezüstermet találtak egy kiszáradt gödörben, ami több, mint kétezer évvel ezelőtt kerülhetett oda. Az ezüstpénz a shekel rokona, valószínűleg az volt a pénzzel, hogy a Bibliában megparancsolt templomadót fizessék vele. Az érmét Jeruzsálem óvárosi negyedében találták. A második templomot a Krisztus előtti hatodik században építették, s az még fennállt Jézus napjaiban is.

AKI A KORSZELLEMMEL HÁZASODIK, HAMAR MEGÖZVEGYÜL. W. Huber püspök, a lipcei könyvvásáron a saját vélemény megformálására és kimondására bízta a hallgatóságot. „Aki a korszellemmel házasodik össze, az csakhamar megözegegyül” – mondta. Hozzátette: ma sok embernek a „politikai korrektség”, illetve ennek látszata fontosabb, mint a világos gondolkodás és saját álláspontjának a kialakítása. Nem szabad mindent a korszellemmel és az úgynevezett politikai korrektségnek alárendelni. Kiállt a muszlimok és német keresztények békés együttélése mellett: ez pesze a másik féltől is bizonyos teljesítményt feltételez, például az befogadó ország nyelvének és értékrendjének a tiszteletben tartását.

NYOLCVAN KATOLIKUS TEMPLOMOT ZÁRTHATNAK BE NÉMETORSZÁGBAN. A Hildesheimi Egyházmegye tervei szerint, pénzügyi problémák miatt zárják be a templomokat 2009-től. Közel kétszáz templom további fenntartásához pedig új beruházási terveket készítettek. A térségben már az elmúlt években is be kellett zárni templomokat, 2000 óta összesen 13-at. Ezeket lebontották vagy átalakították oly módon, hogy ma óvodáknak vagy idősok otthonának adnak otthont, némelyik templom pedig az ortodox egyház tulajdonába került.